

GAZETA POLSKA

W BRAZYLII

Warunki prenumeraty
W Brazylii rocznie: 10\$000 z góry, 11\$000 z dołu. W Argentynie: 6 pesów, w Ameryce Północnej i reszty zagranicy 3 dolary.
Numer pojedynczy: 300 reisów.
Wychodzi raz na tydzień
zawsze w środy

Adres dla listów i przesyłek pieniężnych
(„Vales postaes“ i „cartas com valor“)
„Gazeta Polska w Brazylii“
Curityba — Parana — Caixa postal n.
Redakcja i Administracja
miejsz się przy ulicy Conselheiro Laurindo N. 6
blisko Uniwersytetu Parańskiego.

N. 25

Kurytyba, Środa dnia 30 czerwca 1926

Rok XXXV

W jaki sposób został dokonany zamach stanu w Warszawie.

Oto przebieg tych bolesnych wypadków.

W poniedziałek 10 maja, po pięciodniowych nieudanych próbach, utworzony został nowy rząd z posłem Wincentym Witosem na czele, opierający się na prawicowej większości sejmowej i mający za sobą 242, a przeciwko sobie 202 posłów.

Zanim rząd ten mógł przystąpić do działalności, we wtorek wieczorem gromadka wojskowych chodziła po ulicach śródmieścia w Warszawie i wstępowała do kawiarni, wnosząc okrzyki na cześć marszałka Piłsudskiego i każąc obecnym wstawać i odkrywać głowy.

Rano w środę po Warszawie rozszalała się pogłoska o dokonanym jakoby w Sulejówku napadzie na dom marszałka Piłsudskiego. Była tam — mówiono — strzelanina.

Marszałek wybrał się z rana do Warszawy, aby zawiadomić władze o tem, co zaszło. Zatrzymał się jednak w Rembertowie. Tu stał 7 pułk ułanów, przybyły w nocy z Mińska-Mazowieckiego, oraz jeden miejscowy batalion piechoty. Marszałek objął dowództwo nad zgromadzonym wojskiem i wydał rozkaz wymarszu do rogatki Warszawy. Wkrótce potem przyjechał pociągami z Siedlece 22 pułk piechoty i ruszył za ulanami.

Około godziny 3 po południu przybył na Pragę marszałek Piłsudski na czele oddziałów wojskowych, wśród których znajdowały się już pułki następujące: 22 pułk piechoty z Siedlece, 7 pułk ułanów z Mińska Mazowieckiego, 4 pułk strzelców konnych z Płocka, 9 pułk armat polowych i jeden batalion piechoty z Rembertowa, łączące razem około czterech tysięcy żołnierzy. Minister od spraw wojskowych generał Malczewski, otrzymawszy zawczasu wiadomość o tem, ustawił w pobliżu mostów wiodących z Warszawy na Pragę 4-szy pułk szwoleżerów, oraz 30 i 36 pułki piechoty.

Na brzegu warszawskim, oprócz wojska, stały przy mostach oddziały policji.

Bitwa nie rozpoczęła się zaraz. Prawie trzy godziny stały naprzeciwko siebie na dwóch przeciwnych brzegach Wisły, zgromadzone przez obie strony pułki piechoty i konnicy. Marszałek Piłsudski chciał dać Witosowi i jego ministrom czas do namysłu i do oddania stolicy bez rozlewu krwi, a

prezydent Wojciechowski, naodwrot uściłował nakłonić marszałka Piłsudskiego do zaniechania marszu.

ROZMOWA PREZYDENTA Z MARSZAŁKIEM.

O godzinie 5-ej i pół po południu prezydent Rzeczypospolitej Stanisław Wojciechowski pojechał samochodem do zgromadzonych na brzegu praskim oddziałów wojska. Napotkawszy na moście pierwszą placówkę, prezydent kazał zatrzymać samochód i zapytał, z czyjego rozkazu trzymają żołnierze straż przy drodze. Dowódca placówki sprowadził podpułkownika Stanirowskiego, który oznajmił, że straż jest wystawiona z rozkazu marszałka Piłsudskiego. Na to prezydent, który na mocy konstytucji jest najwyższym zwierzchnikiem sił zbrojnych Rzeczypospolitej, rozkazał podpułkownikowi złożyć natychmiast broń i poddać się rozkazom władzy prawowitej. Stanirowski wziął rozkaz i udał się do pobliskiej siedziby marszałka Piłsudskiego. W parę minut potem przybył sam marszałek. Prezydent zwrócił się do niego z wezwaniem do posłuszeństwa wobec najwyższego zwierzchnika sił zbrojnych. Marszałek Piłsudski zażądał zwolnienia Witosa z urzędu naczelnego ministra. Żądanie jego było poparte przestroga, żeby nie wywoływać wojny domowej. Ale prezydent zapytał: „Proszę odpowiedzieć: tak, czy nie?” Marszałek Piłsudski odpowiedział, że chce jeszcze porozmawiać o tem, ale prezydent rzekł stanowczym głosem, że nie przyjechał na rozmowy i żąda poddania się sprowadzonych oddziałów prawowitej władzy. Na to marszałek Piłsudski dał odpowiedź, że dla niego droga prawa jest już skończona. Na tem skończyła się rozmowa. Prezydent zwrócił się do stojących obok żołnierzy i podchorążych i wręczając im na piśmie rozkaz swój do wojska, rzekł: „Podchorążowie! poznajcie swój obowiązek!”, poczem odjechał do pałacu rządu, na Krakowskie-Przedmieście, aby wydać stosowne zarządzenia.

Następnie P. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, jako najwyższy zwierzchnik sił zbrojnych państwa, wydał do żołnierzy polskich odezwę, wzywając ich do spełnienia swego obowiązku w obronie Konstytucji.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

CZYTELNIKU
CZAS NAJWZYSZY ZAPŁACIĆ
PRENUMERATĘ!

Wiadomość ze świata

RUMUNJA.

— **KS. KAROL RUMUŃSKI WRACA DO OJCZYZNY?** We środę wieczór dr. 14 maja przybył do Budapesztu automobilem b. następca tronu rumuńskiego ksiądz Karol i zjechał do hotelu Palais, gdzie zapisał się w księdze pod przybranym nazwiskiem Belin Al Radu. W jego towarzystwie znajdował się jego sekretarz prywatny, który się podał za Konstantin Willu, tudzież jego żona.

Policja dowiedziawszy się o tej pogłosce, wysłała wyższego funkcjonariusza do hotelu, przed którym zeznał, że istotnie jest księciem Karolem, prosił jednak, aby mu pozwolono przebywać w Budapeszcie. Policja odniosła się w tej sprawie do ministerstwa spraw zagranicznych, które udzieliło pozwolenia na pobyt księciu Karolowi.

Po dwóch dniach pobytu opuścił ksiądz Budapeszt dn. 16 maja o g. 9 i pół przed południem i automobilem udał się w kierunku Leshaza.

Jak słycać, ksiądz wyjechał do Rumunii. W czasie swego pobytu w Budapeszcie, nie konferował z żadnymi politykami. Podróż jego do Rumunii odbywa się w porozumieniu z nowym rządem rumuńskim i za zgodą króla.

ROSJA.

— **CO MÓWI P. LITWINOW** W przemówieniu, wygłoszonym na końcowym posiedzeniu sesji centralnego komitetu wykonawczego Unji sowieckiej, Litwinow, mówiąc o Polsce, Rumunii i państwach bałtyckich oświadczył co następuje: Polityka niektórych państw zmierza do wojskowych sojuszy, jak traktat polsko-rumuński (!) Politycznemu i gospodarczemu porozumieniu z Polską stoją niestety na przeszkodzie obecne wpływy, jakie górują w Polsce (!). Rynek Polski domaga się rosyjskiego rynku zbytu. Wszczęte przez Rosję kroki, co do osiągnięcia porozumienia rozbiły się, ponieważ Polska starała się przemawiać w imieniu wszystkich państw bałtyckich, nie posiadając do tego mandatu (!) Rząd sowiecki nie uzna protekturatu Polski nad państwami bałtyckimi (!). Odnowienie rumuńsko-polskiego traktatu ogranicza możliwość porozumienia się z Polską; przez to też odroczone jest i traktat handlowy, który jest możliwy jedynie przez połączenie wszystkich kwestji. Rząd sowiecki proponował wszystkim państwom

bałtyckim zawarcie układu o neutralności. Dalej Litwinow wskazał w szczególności na przyjazny stosunek z Litwą, którego przestrzeżenie stanowi poważny czynnik wzmocnienia pokojowych stosunków w Europie wschodniej. Pod koniec zajął się Litwinow jeszcze omówieniem stosunku Rosji do Chin i Japonji.

„Chapelaria Venus“

Stanisława Wojskiego przy ul. 15 de Novembro 18w Kurytybie otrzymała właśnie artykuły zimowe jak: kapelusze, futerka, płaszcze, koszule, pończochy, sznytele filcowe, zarzutki gabrydnowe etc etc.

Ma zawsze wielki wybór w kapeluszach, kapturkach trykolinowych, krawatkach, obuwia, parasolach, laskach i innych artykułach dla mężczyzn.

Parasolki jedwabne i bawełniane dla pań i panien. Artykuły modne po cenach bezkonkurencyjnych.

TELEGRAMY

z całego świata

POLSKA. — W skład nowego gabinetu utworzonego przez prof. Bartla weszli: prof. Bartel — jako premier i minister komunikacji, Młodziejowski — min. spraw wewnętrznych, Markowski — sprawiedliwość, Piłsudski — min. spraw wojskowych, (już się podał do dymisji P. R.), Klarner — skarż, Kwirkowski — handel, Zaleski — sprawy zagraniczne, Broniewski — roboty publiczne, Mikułowski-Pomorski — oświata, Jurkiewicz — praca i opieka społeczna, Raczynski rolnictwo (tymczasowo).

Prezydent Rzeczypospolitej zatwierdził ten gabinet.

— Z Krakowa donoszą, że były szef sztabu generalnego generał Szeptycki nie przyjął wyzwania na pojedynek ze strony byłego ministra spraw zagranicznych hr. Skrzyńskiego, ponieważ świadkowie tego ostatniego przybyli godzinę później niż przepisuje prawo honorowe.

Przyczyną tego wyzwania miał być fakt, że generał Szeptycki nie chciał uściśnić dłoni hr. Skrzyńskiego, z powodu że tenże jako pierwszy minister, nie odpowiedział na ataki, jakie Szeptyckiemu robił w Paryżu marszałek Piłsudski, — Minister wojny marszałek Piłsudski, wysłał do prezesa ministrów Bartla „ultimatum“, w którym grozi mu, że porzuci tekę ministra wojny, jeżeli pewne jego wymagania nie zostaną uwzględnione. — Następnie wysłał marsz.

Kto jest prenumeratorem?

Wielu z naszych Szanownych Czytelników podpisuje się w listach jako „prenumeratorem“. Nie zawsze jest to jednak prawdą. Zobaczmy z jakiego powodu. Słowo „prenumeratorem“ pochodzi z łacińskiego i oznacza człowieka, który płaci — z góry! — W przeciwieństwie do tego mamy z łacińskiego słowo „postumeratorem“, które oznacza człowieka płacącego — z dołu! To słowo jest oprawda mało używane i znane, bo gazeta właściwie posiadać ma tylko czytelników płacących z góry, więc prenumeratorem a nie postumeratorem. Z tego widzimy, że nie każdy może mieć pretensje na zaszczytny tytuł prenumeratorem, a powołanie się na ten tytuł, — jeśli się płaci z dołu jest niezgodnym z prawdą.

Kto chce być rzeczywistym prenumeratorem, niech zaraz odeśle pieniądze za rok 1926 pod adresem: „Gazeta Polska“, Curityba, Caixa B.

Piłsudski do premiera Bartla list w którym oświadczył, że uważa sejm jako jedyną władzę, wobec której jest odpowiedzialnym.

Mówią ponadto, że marsz. Piłsudski wręczył premierowi list zamknięty z żądaniem dymisji, upoważniając go do przedłożenia tego listu każdego czasu sejmowi.

— W południowej i zachodniej części Polski gwałtowne burze wyrządziły bardzo wielkie spustoszenia i zniszczyły zupełnie zbiory zboża.

— Donoszą z Warszawy, że robotnicy w fabryce stali w Ostrowiecańskich porwali dyrektora fabryki i wprowadzili go w miejsce nieznanne. Dowiedziawszy się o tem policja uwięziła trzech podejrzanych robotników. Jednak gdy żołnierze policyjni prowadzili uwięzionych do urzędu policyjnego, zostali w drodze napadnięci przez liczną grupę robotników, usiłujących odbić uwięzionych. Robotnicy rzucali na policjantów kamieniami i strzelali do nich z rewolwerów, przyczem zginął jeden policjant, a jeden został ciężko ranny. Pošte-

Dr. Vieira de Alencar
i
Dr. Alarico Vieira de Alencar
ADWOKACI
BIURO:
Rua 15 de Novembro 37 (sob.)
Caixa postal 263 Telefon 232
Kurytyba

CASA CENTRAL

Ulica 15 de Novembro N. 49, Curityba, Parana

NADESZŁA WIELKA ILOŚĆ MATERJAŁÓW JEDWABNYCH, BAWELNIANYCH, KASZMIRMWYCH. MOŻNA NABYĆ PLUSZE, ASTRAKANY I INNE MATERJAŁY BAWELNIANE NADAJĄCE SIĘ NA ZIMĘ.

Jak już wiadomo **CASA CENTRAL** sprzedaje tylko materiały dobre i tanie

Wiem westchnieniem, zauważyłem, że ma...

— Dla wybrańców bogów, jakim jest...

— Ach, gdybyś mi mógł pomóc! —

— Nie żądam nagrody od ciebie, radzo...

— Wiem, żeście bezinteresowni i dla...

— Nie olnica jest piękna, jak bogini. N...

— Rozłożyłem przed nią kosztowne ma...

— Ale nie jej nie wzrusza, na wszystko...

— Ożóż, fakirze, powiedz mi, czy jest...

— Jeżeli to uczynisz, to zobowiązuję...

— Wspaniała nagroda, istotnie — za...

wolałem — ale bez niej wielki radzo, go...

Tak, jest środek rozgrzania serca tej...

— Znasz świątę dęb w lesie lahorskim o...

— Oczym się perspektywa ta była bar...

— Dobrze więc, odstawi ją szczęściu l...

— Będę czekał. A teraz, radzo, pozwól...

— Pomógł się, świątobliwy ojciec. Ale...

— Zaledwie wyszedłem z pałacu radzy, a...

— Mieli oni przyprowadzić ze sobą trzy...

— Więcej nic dla pana uczynić nie...

woźnię i pozwoliliśmy mu odjechać do...

— Tak jest, panie! Targ niewolników...

— W ogrodzie tego domu — szepnął.

— Iwori oświadczył mu z powagą, że przy...

— Wstawieni byli na sprzedaż mężczyźni...

— Ale nawet kobiety i dzieci widocznie...

— Na twarzach wszystkich tych ofiar...

— A szło się przez długi korytarz, a po...

— Wstawił się przed siebie, a potem...

— Wstawił się przed siebie, a potem...

— Wstawił się przed siebie, a potem...

— Wstawił się przed siebie, a potem...

czekał, Ulegli stali pod drzewami, wiedząc...

— Znajdowała się też znaczna liczba na...

— Dla wzbudzenia wiary, że istotnie przy...

— Musiał nam pokazać, że ma jeszcze...

— Handlarz, stary Arab o dziobatej twa...

— Słuchajcie, ojciec — rzekł doń Iwori...

— Ach, rozumiem — odparł Arab ze...

— Świętobliwy człowieku — brzmiała...

— Iwori zaniepokoił się — zapytał go...

— Tak jest, świątobliwy mężu, sprze...

— I kto ją kupił? — Sam radzo, z Lahory.

— W Lahorze nie masz drugiego mocz...

— Wiem nadto, że dziewczyna została na...

Dostarczamy za 5000 cała dotychczas wydrukowaną powieść: „Ojciec Gapon“

Włodzisław Prus (Włodzisław Głowacki)

PLACÓWKA (Powieść)

Takiegośmy wieprza im uratowa...

W kilka dni zajął strażnik, wy...

— Skoble kupić trzeba — mówił —

Wyznasem zima ustaliła się. Na...

nie kedy już był w drugiej połowie...

— Widzi mi się, chłopak, że ci ktoś...

— Ja jemu lepiej dałem — odparł...

— A ten hycel Herman — mruknął...

— Ten od Hamera? — pytał ojciec...

— A coś ty robił u Hamera, kiej...

— A teni niemieckie nasienie, wy...

— I zaraz wólc! „Poszedł stąd, bo...

— Pochopny szwab! — mruknął Sli...

— Com mu miał zrobić? — obruszył...

— Choroba z tym chłopakiem; —

historji. — Jeszcze go kiedy szwab...

— Co mu ta robia! — odparł ojciec...

— Ale na drugi dzień, w samo połud...

— Hej tam! Powiedz gospodarzowi...

— Czego chcesz? — spytał.

— Idziemy ze skargą do sądu na...

— Do bakałarżówny zachełtało mu...

— Wstydziły się — rzekł — a tak...

— Aha! dalem, akurat! — bełkotał...

— A gdzie ma znak? — gdzie krew?

— Poeciwiata! — mówił Slimak.

— To chyba u was wieprz tyle zna...

— Wiesz ty, Maciek? — mówił: —

wielgim Hermanie, to może chłopcu...

— Zawsy — ciągnął Slimak, cieka...

— Jużci głowy mu nie zdejmą —

— Jużci prawda. Przecie i u nas...

— Prawda to. Ale i wachmistrz, o...

— Ale ich cysorz przy naszym to...

— Niemce mają swego cysorza —

— Ale ich cysorz przy naszym to...

— W domu zostaj Owczarz, bawiac...

— Było już po południu, kiedy na...

— Parobek wyszedł przed siebie —

— Zmityjcie się, gospodarz! —

— Nie mażesz spać, czy masz zmarł...

sanie nam się zepsuły i nawet nie...

— Z daleka? — spytał.

— Sześć mil stąd. Jedziemy z żoną...

— Na wzmiankę o wódce, podejrzania...

— Rzeczywiście, niedaleko zagrody...

— Parobek, wymówiwszy się dla cere...

— Niewiele było przy nich roboty, m...

— Zjechałem przecie szmat drogi,

— W izbie możebym i znalazł —

— Zabolił cię głowa, zabolił cię...

— Nie mozesz spać, czy masz zmarł...

— Wyjdź z siebie choroba.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

